

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

17 Αυγούστου 2018

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟ

Αρ. Φύλλου 910

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αριθμ. 22/2018

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ, άρθρο 5 του π.δ. 160/2008, άρθρο 65 του ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5 περ. β' και γ' του ν. 4009/2011).

Αποτελούμενο από τους Αθανάσιο Ράντο, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας είχε κώλυμα), ως Πρόεδρο, Ιωάννη Φιοράκη, Αρεοπαγίτη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Βενετσάνα Κυριαζοπούλου, Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών και Παρασκευή Αργυροπούλου - Πατάκα, Αντιπρύτανη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κωλυομένου του Πρύτανη του ιδίου Πανεπιστημίου, ως μέλη. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 15 Ιανουαρίου 2018, ημέρα Δευτέρα και ώρα 16.00 με παρόντα τον αναπληρωτή Γραμματέα του Ιωάννη Μητροτάσιο, Προϊστάμενο της Γραμματείας του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (η Γραμματέας του Συμβουλίου, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η συνεδρίαση, μετά την παραπεμπτική σε δημόσια ακρόαση 20/2016 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, τριών πειθαρχικών αγωγών που έχουν εγερθεί από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κατά του Αθανασίου Παπαγεωργίου, Επίκουρου Καθηγητή της Ιατρικής Σχολής του ως άνω Πανεπιστημίου, ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως και με τον δικηγόρο Παύλο Σαράκη (Α.Μ. 20761 ΔΣΑ), που τον διόρισε στο ακροατήριο και πρότειναν ως μάρτυρα την Αικατερίνη Κοτζάμπαση.

Αφού άκουσε την εισηγήτρια της υποθέσεως Δ. Καββαδία- Κωνσταντάρα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου η οποία διάβασε την 20/2016 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, την μάρτυρα που προτάθηκε, τον εγκαλούμενο και τον δικηγόρο του εγκαλουμένου, οι οποίοι αντέκρουσαν το κατηγορητήριο (βλ ταυτάριθμο Πρακτικό συνεδρίασεως) και μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου ως και το εμπρόθεσμα υποβληθέν υπόμνημα (μετά τη χορήγηση σχετικής προθεσμίας προς τούτο)

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με τα ΕΜΠ 144/31.12.2012, 632/26.8.2014 και 74/3.12.2015 παραπεμπτήρια έγγραφα του Πρυτάνεως του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ασκήθηκαν, παραδεκτώς, οι κρινόμενες πειθαρχικές αγωγές, που λόγω συναφείας συνεκδικάζονται (άρθρο 22 π.δ/τος 160/2008 «Πρότυπος Γενικός Εσωτερικός Κανονισμός των Α.Ε.Ι.», φ. 220 Α'), κατά του Αθανασίου Παπαγεωργίου του Αντύπα, Επίκουρου Καθηγητού του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας, για τα πειθαρχικά παραπτώματα, που αναφέρονται σε αυτά, και συνιστούν διαγωγή απάδουσα στο ήθος και την αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού. Ειδικότερα, στον πειθαρχικώς διωκόμενο αποδίδεται, αντιστοίχως, ότι διέπραξε τα πειθαρχικά παραπτώματα: Α. Ι) Της παράβασης υπαλληλικού καθήκοντος, που προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν στον υπάλληλο οι κείμενες διατάξεις, εντολές και οδηγίες. ΙΙ) Της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός ή εκτός υπηρεσίας, συνιστάμενα στο ότι: 1) Εκτελούσε μόνο εφημερίες στην Α' Προπαιδευτική Κλινική, μη ακολουθώντας τα ισχύοντα για τους υπαλλήλους Πανεπιστημιακούς γιατρούς-μέλη της Κλινικής, 2) συχνά απουσίαζε από την λειτουργία των Πανεπιστημιακών Συλλογικών Οργάνων και Εκλεκτορικών Σωμάτων, 3) επεδείκνυε οριακή συμπεριφορά έναντι του διευθυντή της κλινικής παρά τις δύο επιπλήξεις, που του είχαν επιβληθεί υπηρεσιακά για αυτό το θέμα, 4) σε πέντε περιπτώσεις μέσα σε 1,5 χρόνο εδημιούργησε ζήτημα με την συμπεριφορά του μέσα στην κλινική ή επέδειξε συμπεριφορά απαξιοτική προς άλλους και 5) δεν τηρούσε ορισμένους νομικούς κανόνες, που αφορούν την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος και τις ιατρικές ειδικότητες. Τα εν λόγω αποδιδόμενα πειθαρχικά παραπτώματα φέρεται ότι τελέσθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από Σεπτέμβριο 2010 έως 6.9.2011, οπότε ο εγκαλούμενος αποκλείστηκε, κατά το χρόνο εκείνο, από το σύνολο του κλινικού έργου (βλ. Πόρισμα Ε.Δ.Ε. Αικ. Φουντεδάκη από 11.6.2012, ενσωματούμενο στην 144/31.12.2013 πειθαρχική αγωγή και κατωτέρω). Β. Της ατελούς εκπλήρωσης των υπηρεσιακών καθηκόντων του κατ' εξακολούθηση. Γ. Της μακροχρόνιας και αδικαιολόγητης απουσίας αυτού από τα εκπαιδευτικά του καθήκοντα.

2. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 1 περ. δ' του ως άνω π.δ/τος 160/2008, πειθαρχικό

παράπτωμα συνιστά η παραβίαση των κειμένων διατάξεων της νομοθεσίας για τα Α.Ε.Ι., η παραβίαση των αποφάσεων των οργάνων του ιδρύματος και η παραβίαση των κανόνων συμπεριφοράς, που πρέπει να επιδεικνύουν τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, ώστε να μη διαταράσσεται η δημοκρατική λειτουργία και να μη θίγεται το κύρος του Α.Ε.Ι. και των λειτουργιών του. Ειδικότερα παραπτώματα συνιστούν, ιδίως, «α)...

β)... γ)... δ) η επίδειξη συμπεριφοράς που κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 107 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007) όπως εκάστοτε ισχύει, συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα για τους δημοσίους υπαλλήλους».

3. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 326 του ν. 5343/1932 «Περί οργανισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών» (φ. 86 Α'), που, σύμφωνα με το άρθρο 9 του π.δ/τος 249/1976 (φ. 7 Α'), εφαρμόζεται και στους πανεπιστημιακούς λειτουργούς όλων των Α.Ε.Ι. της Χώρας, εάν καθηγητής των Α.Ε.Ι. επιδεικνύει, μεταξύ άλλων, διαγωγή, που απάδει στην αξιοπρέπεια του Πανεπιστημιακού λειτουργού, τιμωρείται πειθαρχικώς, επιβαλλομένων των ποινών, που προβλέπονται από το ίδιο άρθρο, οι οποίες κλιμακώνονται ως εξής: έγγραφη επίπληξη, πρόστιμο, προσωρινή ή οριστική παύση. Εξάλλου, κατά το άρθρο 106 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (φ. 26 Α'), όπως ισχύει, «Πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος που συντελείται με υπαίτια πράξη ή παράλειψη και μπορεί να καταλογισθεί στον υπάλληλο». Για την στοιχειοθέτηση της έννοιας του πειθαρχικού αδικήματος, σύμφωνα με την πιο πάνω διάταξη του άρθρου 106 παρ. 1 του ως άνω Κώδικα, απαιτείται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση αντικειμενικώς μεν η δια συγκεκριμένων πράξεων ή παραλείψεων του υπαλλήλου παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος, υποκειμενικώς δε η υπαίτια συμπεριφορά του υπαλλήλου, δηλαδή η παράβαση να οφείλεται είτε σε πρόθεση του υπαλλήλου (δόλος) είτε σε μη επίδειξη εκ μέρους του της απαιτούμενης, ανάλογα με τις περιστάσεις, επιμέλειας (αμέλεια). Περαιτέρω, στο άρθρο 107, που εφαρμόζεται και στα μέλη Δ.Ε.Π. των Πανεπιστημίων (άρθρο 23 παρ. 1Δ' του π.δ/τος 160/2008), πειθαρχικά παραπτώματα είναι, μεταξύ άλλων: «... β) κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος που προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που υποβάλλουν στον υπάλληλο οι κείμενες διατάξεις, εντολές και οδηγίες, ... ε) η αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια συμπεριφορά εκτός ή εντός της υπηρεσίας, ... ι) η αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων... κη) η αμέλεια ή ατελής εκπλήρωση του υπηρεσιακού καθήκοντος, κθ)....».

4. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 του π.δ/τος 160/2008 (φ. 220 Α'), που εξακολουθεί να ισχύει και μετά την έκδοσή του ν. 4009/2011 [(άρθρ. 81 παρ. 58) φ. 195 Α'], τα πειθαρχικά παραπτώματα των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. παραγράφονται μετά 5ετία από την τέλεσή τους. Η παραγραφή αναστέλλεται, κατά πάγια νομολογία του ΣτΕ, από την επίδοση στον εγκαλούμενο της αποφάσεως του παρόντος Συμβουλίου, με την οποία αυτός καλείται σε απολογία ενώπιον αυτού (ΣτΕ 344/2003 κ.ά.).

5. Επειδή, η οργάνωση και λειτουργία πανεπιστημιακών κλινικών και εργαστηρίων διέπεται από το άρθρο 7 του ν. 1268/1982 (φ. 87 Α'), όπως ισχύει, στο οποίο ορίζεται ότι κάθε εργαστήριο ή κλινική διευθύνεται από έναν Διευθυντή, μέλος Δ.Ε.Π., ανήκον κατά προτεραιότητα στις βαθμίδες του αναπληρωτού καθηγητού ή του καθηγητού του Τομέως ή του Τμήματος ή της Σχολής, στην οποία ανήκει, και ο οποίος εκλέγεται από την Γενική Συνέλευση της αντίστοιχης ακαδημαϊκής μονάδας. Εξάλλου, στο άρθρο 13 του ν. 1397/1983 (φ. 143 Α') προβλέπεται ότι: «1. Στα νοσοκομεία μπορεί να εγκαθίστανται και να λειτουργούν πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια και ειδικές μονάδες που στελεχώνονται αποκλειστικά με πανεπιστημιακό ιατρικό και λοιπό επιστημονικό προσωπικό... Οι πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια και μονάδες εντάσσονται στον αντίστοιχο τομέα του νοσοκομείου και αποτελούν τμήματά του... 2. ... Το πανεπιστημιακό προσωπικό, σε ό,τι αφορά την υπηρεσία του στο νοσοκομείο, θεωρείται ότι βρίσκεται σε οργανική σχέση με αυτό και υπάγεται στη δικαιοδοσία, τον επιστημονικό και ιεραρχικό έλεγχο των αρμοδίων οργάνων του νοσοκομείου, όπως και το λοιπό προσωπικό της ιατρικής υπηρεσίας....». Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 2071/1992 (φ. 123 Α'), «1. Όλα τα νοσηλευτικά ιδρύματα οποιασδήποτε νομικής μορφής υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας... 3. Η εποπτεία του επιστημονικού ή εκπαιδευτικού έργου των πανεπιστημιακών κλινικών γίνεται από τα οικεία πανεπιστημιακά όργανα». Περαιτέρω, στο άρθρο 23 του ν. 4009/2011 (φ. 195/6.9.2011 Α') ορίζεται ότι: «1. Οι καθηγητές εκλέγονται ως πλήρους απασχόλησης... 2. Στον οργανισμό κάθε Ιδρύματος ορίζονται οι διδακτικές, ερευνητικές και διοικητικές υποχρεώσεις των καθηγητών πλήρους και μερικής απασχόλησης...» και στο άρθρο 28, με τίτλο «Βασικές υποχρεώσεις μελών Δ.Ε.Π.», της κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ. 1 και 4 του ν. 2083/1992 (φ. 159 Α') Φ.1.231/Β1/425/2000 (φ. 1099 Β'), «Εσωτερικός Κανονισμός λειτουργίας Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ότι: «Κάθε μέλος Δ.Ε.Π. α) ασκεί διδακτικό έργο... β) επίσης οφείλει να δέχεται φοιτητές/τριες, για θέματα, που σχετίζονται με την εκπαιδευτική και ερευνητική διαδικασία, ... γ) Οφείλει ακόμη να συμμετέχει ενεργώς στις δραστηριότητες των συλλογικών οργάνων και να συμβάλλει στην οργάνωση και σωστή λειτουργία των εκπαιδευτικών και των ερευνητικών δραστηριοτήτων του Τμήματος και του Τομέα. δ) Προσφέρει ερευνητικό έργο. Οι ανωτέρω υποχρεώσεις πρέπει να εκπληρώνονται στο χώρο του Πανεπιστημίου ώστε οι ώρες της πρόσθετης παρουσίας των μελών Δ.Ε.Π. στο Πανεπιστήμιο να αποτελούν ουσιαστική συμμετοχή στις παιδευτικές διαδικασίες του. Οι ώρες [παραουσίας] δεν επιτρέπεται να είναι λιγότερες από δεκατέσσερις εβδομαδιαίως... Πέραν των ανωτέρω υποχρεωτικών ωρών διδασκαλίας και παρουσίας, αναγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα του έργου της Σχολής επιστημών υγείας ή και άλλων Τμημάτων, στα οποία το νοσηλευτικό έργο και η εργαστηριακή υποστήριξή του (κλινική και βασική έρευνα) καθώς και οι εφημερίες αποτελούν έργο άρρηκτα συνδεδεμένο με την εκπαιδευτική διαδικασία...». Από τον

συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι οι καθηγητές Α.Ε.Ι. έχουν προς το Ίδρυμα βασικές διδακτικές, ερευνητικές και διοικητικές υποχρεώσεις, δηλαδή διδακτικό (ώρες διδασκαλίας) και ερευνητικό έργο. Πέραν τούτων, έχουν υποχρέωση πρόσθετης παρουσίας εντός του χώρου του Πανεπιστημίου. Οι ώρες της πρόσθετης παρουσίας πρέπει να αφιερώνονται στην ουσιαστική συμμετοχή των καθηγητών στην εν γένει εκπαιδευτική διαδικασία. Επίσης έχουν υποχρέωση παροχής διοικητικού έργου δια της συμμετοχής τους, μεταξύ άλλων, στα οικεία συλλογικά όργανα, καθώς και συνεργασίας με τους φοιτητές επί εκπαιδευτικών και ερευνητικών θεμάτων. Οφείλουν να εκπληρώνουν τις βασικές τους υποχρεώσεις (ελάχιστες, κατά το οικείο πρόγραμμα, ώρες διδασκαλίας, αναγκαία συμμετοχή σε συλλογικά όργανα, συνεργασία με φοιτητές, έρευνα) εντός του χώρου του Πανεπιστημίου και να έχουν και πρόσθετη παρουσία σε αυτό, ώστε να είναι προσηλωμένοι εν γένει στο λειτούργημά τους, συμμετέχοντας στην ακαδημαϊκή ζωή, όντες ενεργά μέρη αυτής. Η παρουσία τους αυτή στον χώρο του Πανεπιστημίου ανέρχεται, κατ'ελάχιστον, σε 14 ώρες εβδομαδιαίως. Όμως, ειδικώς τα μέλη Δ.Ε.Π. των Τμημάτων της Σχολής Επιστημών Υγείας, όπως το Ιατρικό Τμήμα, πέραν των ως άνω, κατ'ελάχιστον, 14 ωρών εβδομαδιαίως, ακαδημαϊκού εν γένει έργου, έχουν επιπλέον υποχρέωση νοσηλευτικού και εργαστηριακού έργου και εφημεριών σε Νοσοκομείο, καθώς αυτά είναι έργο άρρηκτα συνδεδεμένο με την εκπαιδευτική διαδικασία. Περαιτέρω συνάγεται ότι το νομικό καθεστώς των πανεπιστημιακών ιατρών, που είναι εντεταγμένοι και εργάζονται σε Πανεπιστημιακές Κλινικές Νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., είναι μικτό. Δηλαδή, οι εν λόγω ιατροί, ως προς την άσκηση των ακαδημαϊκών τους καθηκόντων, είναι δημόσιοι λειτουργοί, υπαγόμενοι στην εποπτεία και τον έλεγχο των πανεπιστημιακών οργάνων, ενώ, ως προς την ένταξή τους στην διοικητική δομή του νοσοκομείου, εξομοιώνονται με το λοιπό ιατρικό προσωπικό αυτού, υπαγόμενοι κατά την άσκηση των «νοσοκομειακών» τους καθηκόντων (νοσηλευτικό έργο, εργαστηριακή υποστήριξη αυτού και εφημερίες), στον έλεγχο και την εποπτεία των οργάνων του νοσοκομείου (πρβλ. 2487/2000).

6. 1. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου των πειθαρχικών δικογραφιών, προκύπτουν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Ο εγκαλούμενος Αθανάσιος Παπαγεωργίου του Αντύπα, υπηρετεί σε οργανική θέση της βαθμίδος του Επικούρου Καθηγητού με μονιμότητα, πλήρους απασχολήσεως, του Τομέως Χειρουργικής του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Α.Π.Θ., υπηρέτησε δε ως Πανεπιστημιακός Ιατρός στην Α' Προπαιδευτική Πανεπιστημιακή Κλινική του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ υπό την διεύθυνση αρχικώς του Καθηγητού Ε. Φαχαντίδη και κατόπιν του Καθηγητού Γ. Μπασδάνη. Κατά την διάρκεια της υπηρεσίας του απησχόλησε με πειθαρχικά παραπτώματα το Πανεπιστήμιο. Ένεκα τούτου τιμωρήθηκε 2 φορές πειθαρχικώς με απόφαση του Πρυτάνεως, ήτοι με την ποινή της έγγραφης επιπλήξεως, με την 182/8.4.2009 απόφαση αυτού, για το πειθαρχικό παράπτωμα της επιλήψιμης συμπεριφοράς, που δεν συ-

νάδει με την ιδιότητα του ακαδημαϊκού δασκάλου, και ακολούθως, με την από 19.4.2011 απόφαση του αυτού οργάνου, με την ίδια ποινή, για ασυνεπή συμπεριφορά, που δεν συνάδει με την ιδιότητα του ακαδημαϊκού δασκάλου και με την σύσταση για βελτίωση της συνεργασίας του με την Διεύθυνση της Α' Προπαιδευτικής Χειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ. Προκειμένου να εξομαλυνθεί το κλίμα εντάσεως, που είχε δημιουργηθεί στην κλινική λόγω της συμπεριφοράς του, ήδη μετά την πρώτη επιβληθείσα πειθαρχική ποινή, ο εγκαλούμενος υπέγραψε, στις 17.2.2009, μία έγγραφη δήλωση, με την οποία, αφού ομολογεί επί λέξει ότι «δεν ανταποκρίθηκ[ε] στις υπηρεσιακές υποχρεώσεις του, όπως έπρεπε και όφειλ[ε] να πράξ[ει]» (βλ. 717/2017 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Θεσ/νίκης, σ. 19), ζήτησε συγγνώμη για την μέχρι τούδε συμπεριφορά του και εδήλωσε ότι η συμπεριφορά του στο μέλλον θα είναι υποδειγματική και ότι θα εκτελεί άψογα τα καθήκοντά του, εφαρμόζοντας τους νόμους και τους δεοντολογικούς κανόνες όσον αφορά στην υπηρεσιακή συνέπεια στον εκπαιδευτικό, κλινικό, ερευνητικό και δεοντολογικό τομέα. Δήλωση που, πάντως, προκύπτει ότι δεν ετήρησε, αφού εξακολούθησε να φέρεται παρανόμως, προκαλέσας και την δεύτερη προαναφερόμενη πειθαρχική ποινή.

6. 2. Περαιτέρω και εις ό,τι αφορά τις κατηγορίες του πρώτου παραπεμπτηρίου προέκυψε ότι: Παρά την ποινή των εγγράφων επιπλήξεων, που είχε επιβληθεί στον εγκαλούμενο για την αναξιοπρεπή συμπεριφορά του στο παρελθόν, αυτός συνέχισε να τηρεί την ίδια στάση έναντι τόσο του ιεραρχικώς ανωτέρου του Διευθυντή της κλινικής, για τον οποίο κανένας άλλος πανεπιστημιακός ιατρός εξέφρασε οτιδήποτε αρνητικό εις βάρος του, αλλά και έναντι άλλων συναδέλφων του. Κατά το χρονικό διάστημα μετά τον Σεπτέμβριο 2010 έως 6.9.2011 ο εγκαλούμενος εκτελούσε πλημμελώς το κλινικό του έργο, καθ' όσον απουσίαζε αδικαιολογήτως από την Κλινική του ΑΧΕΠΑ και, κατά τεκμήριο από τις πρωινές επισκέψεις, έχοντας, πάντως, ανελλιπή παρουσία στις εφημερίες. Περαιτέρω απουσίαζε αυθαιρέτως τον Σεπτέμβριο 2010 για 11 συνεχείς ημέρες, ενώ για άλλες 11 ήταν ελλιπής η παρουσία του στην Κλινική του Νοσοκομείου. Τον Οκτώβριο του 2010 απουσίασε αυθαιρέτως από το Νοσοκομείο για 8 ημέρες, ενώ είχε παρουσία κατά τον ίδιο μήνα συνολικώς μόνον 18 ωρών. Αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του αυτής ήταν να αποστείλει ο Διευθυντής της κλινικής 19 καταγγελίες εις βάρος του, όπου ετονίζετο η παραβατική υπηρεσιακή συμπεριφορά του. Εξάλλου στις 7.10.2010 διέκοψε, με τρόπο απρεπή, την πρωινή ενημερωτική συνάντηση των ιατρών της Κλινικής Δ.Ε.Π., Ε.Σ.Υ., ειδικευομένων, των προϊσταμένων της νοσοκομειακής υπηρεσίας και φοιτητών τρίμηνης κλινικής άσκησης, συμπεριφερόμενος κατά τρόπο προσβλητικό στον Διευθυντή αυτής. Συγκεκριμένα, άνοιξε την πόρτα του γραφείου του και παρουσία των ανωτέρω απηύθυνε προς αυτόν την φράση «άντε Φαχαντίδη τελείωνε έχουμε και δουλειές». Στην συνέχεια, όταν ο Διευθυντής του απάντησε να περάσει έξω, δεν αποχώρησε, αλλά στάθηκε κρατώντας την πόρτα του γραφείου ανοικτή και λέγοντας: «Γιατί θα με δείς, άντε

Φαχαντίδη τελείωνε έχουμε δουλειές". Στις 19.10.2010, ο Αθανάσιος Παπαγεωργίου προσέβαλε την αξιοπρέπεια, ενώπιον τρίτων, της Προϊσταμένης Γενικού Χειρουργείου, Αφροδίτης Φαϊτατζίδου. Συγκεκριμένα, αυτός πήρε χωρίς ενημέρωσή της μία ποσότητα από ράμματα, που είχαν αποσυρθεί από τις χειρουργικές αίθουσες, λόγω παρελεύσεως της ημερομηνίας αποστείρωσής τους, για να τα χρησιμοποιήσει για εκπαιδευτικό έργο, και όταν η Προϊσταμένη του γνωστοποίησε ότι πριν την παραλαβή τους έπρεπε να της δώσει τον απαραίτητο χρόνο να τα καταγράψει, της απηύθυνε την φράση "να πας να χεσθείς" και πέταξε τα ράμματα πάνω στο γραφείο της. Η τελευταία αναφέρθηκε για την συμπεριφορά του αυτή στον διευθυντή της κλινικής. Στις 30.8.2011 απέστειλε FAX στον Διοικητή του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ, Γ. Βέργουλα, στο οποίο, μεταξύ άλλων απρεπών εκφράσεων, ανέγραφε ότι απαγορεύει την άσκοπο περιφορά στους χώρους του Νοσοκομείου στους Καθηγητές Ε. Φαχαντίδη και Α. Παπακωνσταντίνου μετά την επικείμενη συνταξιοδότησή τους. Στις 19.3.2012, εν όψει διενεργείας Ε.Δ.Ε. από τον Καθηγητή Χειρουργικής της Ιατρικής Σχολής Χ. Σπυρίδη, με αντικείμενο αν υπήρξαν πράξεις ή παραλείψεις της χειρουργικής αντιμετώπισης από αυτόν του ασθενούς της Α' Προπαιδευτικής Κλινικής Γεωργίου Γεώργα, συνδεδεμένες με τον επελθόντα θάνατο αυτού στις 17.5.2011, ο Αθανάσιος Παπαγεωργίου εισήλθε στην αίθουσα διδασκαλίας της Κλινικής, λίγο πριν από την πρωινή συγκέντρωση των ιατρών αυτής, και απειλούσε τους συναδέλφους του ότι θα τους μηνύσει, αν δεν αλλάξουν τις καταθέσεις, που έδωσαν κατά την διενέργεια της Ε.Δ.Ε., και αν δεν καταθέσουν αυτά, που ο ίδιος νόμιζε ότι είναι ορθά. Παράλληλα εξύβρισε τον Διευθυντή της κλινικής με την λέξη "μαλάκα", ακολούθως τον υπεύθυνο των επιστημονικών συγκεντρώσεων Καθηγητή Κ. Παπαπολυχρονιάδη, ο οποίος παρενέβη να τον καθησυχάσει, με τις φράσεις "άντε γαμήσου, μαλάκα, πούστη, φύγε από δω, μη σε πλακώσω" και τον Καθηγητή Γ. Μπασδάνη με τις φράσεις "αϊ στο διάολο μαλάκα γαμήσου και εσύ". Εξάλλου, ο πειθαρχικώς διωκόμενος, με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Σ.Θ., που ελήφθη στις 12.4.2011, διεγράφη από τα Μητρώα του Συλλόγου αυτού, λόγω μη καταβολής των ετησίων εισφορών του, που είχε ως συνέπεια την μη ανανέωση της εγγραφής του από το 2006, που υπήρχε η οφειλή αυτή. Μετά την διαγραφή του αυτή δεν είχε δικαίωμα να ασκεί την Ιατρική. Αυτός δεν γνωστοποίησε την διαγραφή αυτή στον Διοικητή του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ, ο οποίος, όταν το πληροφορήθηκε, ανέστειλε την λειτουργία του κλινικού του έργου. Περαιτέρω, από το υπ' αριθμ. 4261Γ/11.7.2011 έγγραφο του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης προς τον Διευθυντή της Α' Προπαιδευτικής Κλινικής Ε. Φαχαντίδη, προκύπτει ότι ο εγκαλούμενος μετέβαλλε ειδικότητα από χειρουργό γενικής χειρουργικής σε θωρακοχειρουργό, ανά διαστήματα από 2 έως 4 έτη. Τούτο έπραττε διότι, σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν.δ/τος 3366/1955, ο ιατρός μπορεί να αποκτήσει περισσότερους τίτλους ειδικότητας, αλλά μπορεί κάθε φορά να χρησιμοποιεί τον τίτλο μόνο μίας ειδικότητας. Οι ιατροί δε που δεν έχουν χρησιμοποιήσει τον τίτλο της μίας ειδικότητας επί πενταετία, χάνουν το

δικαίωμα της χρησιμοποίησής του. Με τον τρόπο αυτόν δεν έχανε καμία από τις ειδικότητές του. Η εναλλαγή αυτή ήταν νόμιμη, διότι του είχαν απονεμηθεί αμφότερες οι ειδικότητες αυτές. Την μεταβολή όμως αυτή της ειδικότητας δεν εδήλωσε, ως όφειλε, στην Διοίκηση του Νοσοκομείου στο οποίο είχε ενταχθεί με την ειδικότητα του γενικού χειρουργού, με αποτέλεσμα από 12.5.2007 έως 13.4.2011, ενώ ήταν εγγεγραμμένος στον Ι.Σ.Θ. ως θωρακοχειρουργός, να ασκεί παρανόμως χρέη γενικού χειρουργού στο νοσοκομείο. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το υπ' αρ. πρωτ. 30/29.3.2012 έγγραφο του Προέδρου της Ιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ., ο Αθανάσιος Παπαγεωργίου, κατά την χρονική περίοδο από Οκτώβριο 2010 έως 9.4.2012, ως μέλος εκλεκτορικών σωμάτων για την πλήρωση θέσεων Δ.Ε.Π. της Σχολής, ήταν παρών κατά τις συνεδριάσεις των Γ.Σ. 31/26.5.2011, 40/5.7.2011, και απουσίαζε αδικαιολόγητα κατά τις συνεδριάσεις των Γ.Σ. 17/20.1.2011, 27/12.4.2011, 39/28.6.2011, 8/24.1.2012 και 10/21.2.2012. Τέλος, ο εγκαλούμενος, παρά το γεγονός ότι εκλήθη, και πάλι, προς απολογία ενώπιον του Πρυτάνεως για τα πειθαρχικά παραπτώματα της παράβασης καθήκοντος του πανεπιστημιακού ιατρού, που προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν σε αυτόν οι κείμενες διατάξεις, εντολές και οδηγίες, για αναξιοπρεπή, ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός της υπηρεσίας, τρεις φορές, με τις υπ' αριθμ. πρωτ. 1357/23.8.2012, 26/4.9.2012 και 138/24.12.2012 έγγραφες προσκλήσεις, απαξίωσε να προσέλθει προκειμένου να απολογηθεί ή να προσκομίσει έγγραφο απολογητικό υπόμνημα.

Προς αντίκρουση των εν λόγω αποδοιμομένων πειθαρχικών παραπτωμάτων, ο εγκαλούμενος, με το από 26.1.2018 υπόμνημά του, αρνείται εν γένει την τέλεση αυτών. Ειδικότερα δε ως προς το προαναφερόμενο στις 19.3.2012 περιστατικό, αναφέρεται στην διενεργηθείσα από την Αικ. Φουντεδάκη Ε.Δ.Ε., στο πόρισμα της οποίας γίνεται λόγος μόνο για αποδεδειγμένο φραστικό επεισόδιο, οι δε ύβρεις και απειλές επιβεβαιώθηκαν μόνο από τους Μπασδάνη και Πολυχρονιάδη, που συνένταξαν και την σχετική καταγγελία, και συνεπώς μόνο πιθανολογούνται. Στην ίδια Ε.Δ.Ε. αναφέρεται όμως ότι ο εγκαλούμενος, κατά την κατάθεσή του, παραδέχθηκε -ομολόγησε ότι είπε στους συναδέλφους του "προσέξτε τι θα πείτε στην Ε.Δ.Ε. για να μη βρεθείτε με μηνύσεις", πλην αντέδρασε έτσι, αφ' ενός προκληθείς, αφ' ετέρου χωρίς πρόθεση απειλής, αλλά υποδείξω να πουν την αλήθεια, άλλως παρανομούν.

6. 3. Επειδή, εξάλλου, εν σχέσει με την κατηγορία που περιλαμβάνεται στο δεύτερο, κατά τα ανωτέρω, παραπεμπτήριο, δηλ. αυτή της κατ' εξακολούθησιν ατελούς ασκήσεως των καθηκόντων του εκ μέρους του εγκαλούμενου, προέκυψε ότι: Ο εγκαλούμενος ορίστηκε αρμοδίως να διδάσκει στα Ζ', ΣΤ' και ΙΑ' δμήνα. Πλην, όμως, άλλοτε απείχε από την εκτέλεση των καθηκόντων κατά χρονικά διαστήματα υπερβαίνοντα τον μήνα και άλλοτε ασκούσε αυτά πλημμελώς. Συγκεκριμένα, από τον Δεκέμβριο του 2012 έως τον Απρίλιο του 2013 δίδαξε μόνο μία ώρα συνολικώς, στις 8.4.2013, στους φοιτητές του Ζ' δμήνου, από τον Οκτώβριο του 2012 έως τον Ιούνιο του

2013 παρέδωσε μαθήματα μόνο 10 ώρες, ενώ κατά το μεταγενέστερο διάστημα μόνο κατά τις ημεροχρονολογίες 10.10, 29.10, 30.10, 31.10 και 7.11.2013 μόνο από μία ώρα, στους φοιτητές του ΙΑ΄ δμήνου, από τον Οκτώβριο του 2012 έως τον Ιούνιο του 2013 παρέδωσε μαθήματα μόνο 4 ώρες, και, τέλος, στους φοιτητές του ΣΤ΄ δμήνου παρέδωσε μάθημα μόνο την 24.2.2014. Ούτε και παραβρέθηκε στον χώρο της Πανεπιστημιακής Κλινικής για ερευνητικό και διοικητικό έργο, από τον Ιούνιο του 2013 έως 11.9.2013, δεν προσήλθε στην υπηρεσία του, κατά το διάστημα αυτό, δεν συμμετείχε στις εξετάσεις του ΣΤ΄ και Ζ΄ δμήνου ούτε ενδιαφέρθηκε για την κατάρτιση του διδακτικού προγράμματος του ακαδημαϊκού έτους 2013-2014.

Προς αντίκρουση των εν λόγω αποδιοδομένων σε αυτόν πειθαρχικών παραπτώματων, ο εγκαλούμενος με το κατατεθέν υπόμνημά του προσκομίζει απλές φωτοτυπίες προγράμματος «Μαθημάτων ΣΤ΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 2013», στο οποίο αναφέρεται ότι την Δευτέρα 8.4.2013 δεν ήταν ορισμένος διδάσκων στην κλινική άσκηση που θα ελάμβανε χώρα σε θάλαμο (προδήλως ασθενών), καθώς και «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ Ζ΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2013-2014», στο οποίο αναφέρεται ότι δεν ήταν ορισμένος διδάσκων στις 29.10 και 30.10.2013 σε παραδόσεις μαθημάτων, που θα ελάμβαναν χώρα σε αμφιθέατρο. Τα στοιχεία όμως αυτά δεν είναι πειστικά και ικανά να ανατρέψουν την εν λόγω πειθαρχική κατηγορία. Τούτο διότι, εκτός του ότι δεν είναι επικυρωμένα, ακόμη και αν όσα αναφέρουν είναι ακριβή, δεν αναιρούν την πειθαρχική κατηγορία ως προς την διδακτική απουσία του κατά τις λοιπές προαναφερόμενες ημεροχρονολογίες ή την λοιπή πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του. Επίσης και η κατάθεση της εξετασθείσης κατά την ακροαματική διαδικασία μάρτυρος Αικατερίνης Κοτσάμπαση, η οποία αντικρούει γενικώς τις πειθαρχικές κατηγορίες και αναφέρεται σε «διώκτες» του εγκαλουμένου, είναι ανεπαρκής, ώστε να ανατρέψει την πειθαρχική κατηγορία, αφού δεν την αντικρούει κατά τρόπο ειδικό και συγκεκριμένο.

6. 4. Περαιτέρω, με το τρίτο κρινόμενο παραπεμπτήριο έγγραφο (74/3.12.2015), αποδίδεται στον εγκαλούμενο το πειθαρχικό παράπτωμα της μακροχρόνιας και αδικαιολόγητης απουσίας αυτού από τα εκπαιδευτικά του καθήκοντα. Για την θεμελίωση της κατηγορίας αυτής, ο ασκών την δίωξη Πρύτανης του Α.Π.Θ. έλαβε υπ' όψιν του πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά αναφέρονται στα επικαλούμενα στο παραπεμπτήριο έγγραφα και συγκεκριμένα: α) Με το Α.Π. 190/4.9.2014 έγγραφό του προς τον Πρύτανη του Α.Π.Θ. ο Γ. Μπασδάνης, Διευθυντής της Χειρουργικής Κλινικής του ΑΧΕΠΑ, στην οποία ήταν τοποθετημένος ο εγκαλούμενος, ανέφερε ότι αυτός «εργαζόμενος σε Νοσοκομείο της Γερμανίας (κατά τη δική του ομολογία) και της Αυστρίας -όπως διαπιστώσαμε εμείς οι ίδιοι» απουσίασε επί δύο (2) συναπτά έτη, «μόνιμα και συστηματικά και δεν ασκεί τα διδακτικά του καθήκοντα σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών,...», β) με το με αριθμ. εμπ. πρωτ. 5/22.10.2014 έγγραφο της Πρυτανείας ζητήθηκε από τον ως άνω καθηγητή Γ. Μπασδάνη να τεκμηριώσει τις καταγγελίες του, χωρίς, όμως,

να προκύπτει ότι αυτός προέβη σε τεκμηρίωση καθ' οιονδήποτε τρόπο, γ) με το αριθμ. εμπ. πρωτ. 352/25.2.2015 έγγραφο του Καθηγητού του Τμήματος Ιατρικής Κων. Παπαπολυχρονιάδη κοινοποιήθηκαν στον Πρύτανη οι με Α.Π. 285/4.12.2014 και Α.Π. 36/3.2.2015 κατατεθείσες στον Πρόεδρο της Ιατρικής Σχολής Αλ. Γαρυφαλλο αναφορές του, υπογεγραμμένες και από φοιτητές, στις οποίες, προς ενημέρωση, αναφέρεται «για πολλοστή, αλλά και τελευταία φορά ότι ο Αθ. Παπαγεωργίου δεν εμφανίζεται στην Κλινική για να εκπληρώσει τις διδακτικές του υποχρεώσεις...». Το έγγραφο αυτό διαβιβάσθηκε στους ως άνω καθηγητές Αλ. Γαρυφαλλο και Γ. Μπασδάνη για να εκφράσουν τις απόψεις τους επί των καταγγελομένων, δ) με το Α.Π. 59/31.3.2015 έγγραφό του ο καθηγητής Γ. Μπασδάνης, ενημερώνοντας τον Πρύτανη και τον Πρόεδρο Ιατρικής Α.Π.Θ., αναφέρει ότι ο Αθ. Παπαγεωργίου «1. Απέχει συστηματικά και μόνιμα από τις διδακτικές του υποχρεώσεις. 2. Η επιστημονική του παρουσία δεν συνάδει με την ακαδημαϊκή ιδιότητα. 3. Επιδεικνύει απαξιωτική και περιφρονητική συμπεριφορά απέναντι στους θεσμούς και στους συναδέλφους. 4. Απασχολεί την ποινική δικαιοσύνη με αλληλομηνύσεις με συναδέλφους της Κλινικής. 5. Τα τελευταία τρία (3) έτη, η φυσική και εκπαιδευτική του παρουσία είναι απειροελάχιστη και γίνεται για να δώσει δήθεν το παρόν και να εκμαιεύσει ποιά είναι η περιρρέουσα ατμόσφαιρα για το άτομό του και 6. Όπως ο ίδιος δηλώνει δημοσίως, εργάζεται σε Νοσοκομείο της Δυτικής Γερμανίας, όπου και εφημερεύει, λαμβάνει όμως παραταύτα εδώ, υψηλές αποδοχές σε σχέση με τις χρόνιες συστηματικές και μόνιμες επί σειρά ετών απουσίες από τις διδακτικές του υποχρεώσεις.», ε) μετά το με αριθμ. πρωτ. 385/5.5.2015 έγγραφο του Πρυτάνεως, με το οποίο αυτός εκάλεσε σε απολογία τον Αθ. Παπαγεωργίου για την μακροχρόνια και αδικαιολόγητη απουσία του από τα εκπαιδευτικά του καθήκοντα, η Γενική Διευθύντρια Διοικητικών Υπηρεσιών του Α.Π.Θ. με το 451/29.5.2015 έγγραφό της τον κάλεσε σε απολογία στο γραφείο του Πρυτάνεως στις 12.6.2015, ημέρα Παρασκευή και ώρα 11 π.μ., στ) με το 456/5.6.2016 όμοιο έγγραφο διαβιβάσθηκαν σε αυτόν αντίγραφα των προαναφερομένων επιστολών των Γ. Μπασδάνη και Κ. Παπαπολυχρονιάδη, τις οποίες ο ίδιος ζήτησε με την από 4.6.2016 επιστολή του για την απολογία και προς δικαστική χρήση. Μετά από αίτημα του Αθ. Παπαγεωργίου η Γενική Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών με το 465/30.6.2015 έγγραφό της όρισε νέα ημερομηνία κλήσης για απολογία (προφορικά ή με υπόμνημα) την 13η.7.2015, ζ) με το από 1.7.2015 ηλεκτρονικό μήνυμα ο Αθ. Παπαγεωργίου (απευθυνόμενος στον Β. Βόλκο, Προϊστάμενο του Πρωτοκόλλου-Διεκπεραίωσης του Α.Π.Θ.) ενημέρωνε, για τον δικηγόρο του «... ότι λόγω των θερινών διακοπών του που είναι αργία και για τα δικαστήρια, είναι αδύνατον να αναλάβει την υπεράσπισή του»· επίσης ότι, επειδή είχε υποβάλει μήνυση στον Εισαγγελέα Θεσσαλονίκης κατά των καταγγελλόντων καθηγητών Μπασδάνη και Παπαπολυχρονιάδη «... τίθεται θέμα αξιοπιστίας ή και ακυρότητας της διαδικασίας από μέρους του Πρύτανη» και παρακαλούσε να επανεξετασθεί το θέμα του από 1 ης Σεπτεμβρίου, αλλιώς

«Κάθε άλλη μονομερής ενέργεια από πλευρά της Πρυτανείας εναντίον μας θα θεωρηθεί παράβαση καθήκοντος και θα αντιμετωπισθεί με ένδικα μέσα, όπως μήνυση και αγωγή εναντίον του Πρύτανη σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα», η) με το 493/3.7.2015 έγγραφο του Πρυτάνεως δόθηκε απάντηση στο από 1.7.2015 ηλεκτρονικό μήνυμα του Αθ. Παπαγεωργίου, στο οποίο επισημαινόταν ότι ούτε οι μηνύσεις που είχε ασκήσει ούτε οι θερινές διακοπές του δικηγόρου του και το κλείσιμο των δικαστηρίων αφορούσαν την υπό εξέλιξη πειθαρχική διαδικασία και ότι σε περίπτωση που δεν παρουσιαζόταν να απολογηθεί στις 13.7.2015 ή δεν κατέθετε γραπτό απολογητικό υπόμνημα μέχρι την ορισθείσα ημερομηνία, ο Πρύτανης, ως πειθαρχικώς Προϊστάμενος, θα εξέδιδε πειθαρχική απόφαση χωρίς την απολογία του, θ) με την από 8.7.2015 απαντητική του επιστολή (αριθμ. εμπ. πρωτ. 515/8.7.2015 προς Β. Βόλκο) ο Αθ. Παπαγεωργίου αναφέρει ότι η απαίτηση του Πρυτάνεως, μεσουσών των θερινών διακοπών, για απολογία σε «χαλκευμένο έγγραφο» των Μπασδάνη και Παπαπολυχροσιάδη αγγίζει τα όρια της εξύβρισης, δυσφήμισης και συκοφαντικής δυσφήμισης, ότι βρίσκεται σε θερινές διακοπές, από 1ης Ιουλίου έως 31ης Αυγούστου, στην Γερμανία, μετεκπαιδευόμενος σε Γερμανικό Πανεπιστήμιο, όπως σε διακοπές βρίσκονται και οι νομικοί του σύμβουλοι, ότι το αρχείο του βρίσκεται στην Ελλάδα και δεν μπορεί να παραστεί και να οργανώσει την υπεράσπισή του και ότι, κατόπιν μηνύσεών του κατά των ανωτέρω διενεργεί προκαταρκτική εξέταση ο Εισαγγελέας Εφετών για συμμετοχή τους, με πρωταγωνιστικό ρόλο, σε εκτεταμένο παραδικαστικό κύκλωμα, ενώ με αυτούς ασχολείται και η Εισαγγελέας Διαφθοράς της Θεσσαλονίκης. Επίσης, στρεφόμενος κατά των καθηγητών Μπασδάνη και Παπαπολυχροσιάδη, τους αποδίδει «ασύστολη συκοφαντία» και «χαλκευμένες κατηγορίες» ότι δήθεν απουσιάζει από τα διδακτικά του καθήκοντα, ενώ αυτός διδάσκει ανελλιπώς και ζητά από τον Πρύτανη να τους παραπέμψει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο του Πανεπιστημίου, ι) με το από 13.7.2015 ηλεκτρονικό μήνυμα (προς Β. Βόλκο) (αριθμ. εμπ. πρωτ. 526/13.7.2015) ο Αθ. Παπαγεωργίου ενημερώνει τον Πρύτανη ότι αδυνατεί να παρουσιασθεί προς απολογία, λόγω νοσηλείας του στην μονάδα εντατικής θεραπείας του Νοσοκομείου Hoexter Γερμανίας ύστερα από τροχαίο ατύχημα με διάνοξη καταγμάτων αυχενικής μοίρας σπονδυλικής στήλης (επισυνάπτεται, σε απλό φωτοαντίγραφο, φωτογραφία εμφανιζόμενου προσώπου) και με τη δήλωση «... Θα σας αποστείλω τα σχετικά δικαιολογητικά μόλις μπορέσω και σε εύθετο χρόνο», ι) με το από 16.7.2015 (αριθμ. εμπ. πρωτ. 543/17.7.2015) έγγραφό του (σε συνέχεια του με αριθμ. πρωτ. προγενέστερου εγγράφου του) ο Γ. Μπασδάνης, Διευθυντής της Α' Προπαιδευτικής Κλινικής προς τον Πρύτανη, αναφέρει ότι ο Αθ. Παπαγεωργίου «... απουσιάζει επί πολλά έτη από την Α' Προπαιδευτική Χειρουργική Κλινική...», ότι «... δεν ασκεί τα διδακτικά του καθήκοντα σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών, επί τριετία τουλάχιστον, ενώ δεν παραλείπει να καθυβρίζει οποιονδήποτε συναντά στις σπάνιες «επισκέψεις» του στην Κλινική...», ενώ αμείβεται κανονικά από το Δημόσιο,

παρά το μεγάλο αριθμό αναφορών, σε βάρος αυτού, από τον ίδιο και τον προηγούμενο Διευθυντή της Κλινικής Επαμ. Φαχαντίδη, ότι επιβλήθηκαν σε βάρος του δύο πειθαρχικές ποινές, ότι ο Αθ. Παπαγεωργίου τον έχει καταμηνύσει για παράβαση καθήκοντος, απιστία περί την υπηρεσία και συκοφαντική δυσφήμιση, ότι η μήνυση τέθηκε στο αρχείο με την 712/2014 διάταξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, ότι αυτός έχει καταθέσει νέα σε βάρος του μήνυση ενώπιον του Εισαγγελέα Θεσσαλονίκης, ζητεί δε την παραδειγματική του τιμωρία, ια) με το από 29.7.2015 (αριθμ. εμπ. πρωτ. 526/29.7.2015) έγγραφό του ο Πρύτανης, απαντώντας στο από 13.7.2015 ηλεκτρονικό μήνυμα του Αθ. Παπαγεωργίου, όρισε την 2.9.2015 ως νέα ημερομηνία κλήσεως προς απολογία, με την επισήμανση ότι ο εν λόγω Αθ. Παπαγεωργίου δεν έχει καταθέσει αίτηση για χορήγηση αναρρωτικής άδειας συνοδευόμενη από ιατρική γνωμάτευση επίσημα μεταφρασμένη και επικυρωμένη και με την ενημέρωση ότι σε περίπτωση που δεν θα παρουσιαζόταν για να απολογηθεί ή δεν θα κατέθετε απολογητικό υπόμνημα θα εξέδιδε πειθαρχική απόφαση, ιβ) με τον από 28.8.2015 συστημένο φάκελο (αριθμ. εμπ. πρωτ. 8/9.9.2015), στον οποίο περιέχονται δύο επιστολές του, στη μία εκ των οποίων, σχετική με την πειθαρχική αγωγή (και σε απάντηση της από 29.7.2015 επιστολής του Πρυτάνεως), ο Αθ. Παπαγεωργίου αναφέρει ότι δεν μπορούσε να κληθεί σε απολογία διότι δεν είχε τηρηθεί προηγουμένως η κατά νόμο διαδικασία που επιβάλλει την διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης (Ε.Δ.Ε.) και διότι εκκρεμούσε η κατά των Μπασδάνη και Παπαπολυχροσιάδη μήνυσή του. Επίσης αποκρούει τους ισχυρισμούς των Μπασδάνη και Παπαπολυχροσιάδη ως άκρως συκοφαντικούς, αναφέρει δε ότι δεν έχει καταθέσει αίτηση για αναρρωτική άδεια, ούτε επρόκειτο να το κάνει για ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα και διατυπώνει δυσμενή σχόλια για την Νομική Επιτροπή του Α.Π.Θ. («... η λεγόμενη Νομική Υπηρεσία του Α.Π.Θ. αποτελεί μια σαθρά δομημένη επιτροπή, η οποία κατά περίπτωση και κατά παραγγελία και προς ικανοποίησή του εκάστοτε Πρύτανη εκδίδει επιλεκτικά δήθεν γνωμοδοτήσεις οι οποίες είναι νομικά έωλες»). Σημειωτέον ότι με την Φ.140.ΕΜΠ/683/Ζ2/16.2.2016 απόφαση της Αναπληρώτριας Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων ο εγκαλούμενος τέθηκε σε αποχή από την άσκηση των καθηκόντων του που απορρέουν από τη θέση του ως Επικουρου Καθηγητή του Α.Π.Θ. μέχρις εκδόσεως αποφάσεως του Πειθαρχικού Συμβουλίου μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι..

Προς αντίκρουση των τελευταίων αυτών πειθαρχικών κατηγοριών ο εγκαλούμενος, με το από 26.1.2018 υπόμνημά του, προβάλλει: i) Τα αναφερόμενα στο από 4.9.2014 έγγραφο του Γεωργίου Μπασδάνη περί μη ασκήσεως των διδακτικών του καθηκόντων, ως περιεχόμενο του τρίτου παραπεμπτηρίου, αφορώντα στα δύο τελευταία έτη, ήτοι 2012-2014, καθιστούν κατά το μέρος τούτο την πειθαρχική τρίτη αγωγή απαράδεκτη, διότι συνιστούν αντικείμενο ταυτιζόμενο κατά τα πραγματικά περιστατικά με το παραπεμπτήριο της δεύτερης πειθαρχικής διώξεως. ii) Αρνείται κατά τρόπο γενικό τις αποδιδόμενες σε αυτόν κατηγορίες, ισχυριζόμενος ότι

η συμπεριφορά του δεν επέφερε δυσλειτουργία στην Ιατρική Σχολή, αν δε ετύγγανε να απουσιάζει εκτάκτως, φρόντιζε για την αναπλήρωσή του.

7. Με τα δεδομένα αυτά το παρόν Συμβούλιο εκφέρει την ακόλουθη κρίση. 1ον. Τα έως 17.2.2012, ημεροχρονολογία επιδόσεως στον εγκαλούμενο της αποφάσεως του παρόντος, με την οποία κλήθηκε σε απολογία, αποδιδόμενα στον εγκαλούμενο πειθαρχικά παραπτώματα, που αναφέρονται στην πρώτη κρινόμενη πειθαρχική αγωγή, έχουν παραγραφεί, διότι έχει παρέλθει χρόνος πέραν της 5ετίας από την φερόμενη τέλεσή τους, όπως βασίμως ισχυρίζεται ο εγκαλούμενος. Συνεπώς, η εν λόγω αγωγή είναι απορριπτέα κατά το μέρος τούτο λόγω της παραγραφής. Δεν εμπίπτουν όμως στην παραγραφή τα αποδιδόμενα με την εν λόγω πειθαρχική αγωγή παραπτώματα, που έλαβαν χώρα στις 19.3.2012 (επεισόδιο στην αίθουσα διδασκαλίας της Κλινικής), καθώς και η άρνησή του να προσέλθει προς απολογία για τα ως άνω παραπτώματα (έγγραφο του Πρυτάνεως 1357/23.8.2012, 26/4.9.2012, 138/24.12.2012). 2ον. Η τρίτη πειθαρχική αγωγή, καθ' ο μέρος αφορά τελεσθείσες από τον εγκαλούμενο πράξεις έως 26.8.2014, ημεροχρονολογία ασκήσεως της δεύτερης πειθαρχικής αγωγής (δηλαδή κατηγορία που περιέχεται στο υπό στοιχ. α) έγγραφο του 74/3.12.2015 παραπεμπτηρίου, ήτοι απουσία του κατά το χρονικό διάστημα και κατά την προηγούμενη της 26.8.2014 διετίας), είναι απαράδεκτη, διότι καλύπτονται από την δεύτερη κρινόμενη πειθαρχική αγωγή, όπως βασίμως ισχυρίζεται ο εγκαλούμενος. 3 ον. Οι κατηγορίες που αφορούν απασχόληση του εγκαλουμένου στην Γερμανία και Αυστρία δεν απεδείχθησαν και συνεπώς η 74/3.12.2015 (τρίτη) πειθαρχική αγωγή είναι κατά το μέρος τούτο αβάσιμη. Κατόπιν τούτων ο εγκαλούμενος ελέγχεται ήδη πειθαρχικώς για το επεισόδιο της 19.3.2012, στην αίθουσα διδασκαλίας της Κλινικής του Α.Χ.Ε.Π.Α., για την άρνησή του να προσέλθει προς απολογία κατά το έτος 2012 (βλ. ανωτέρω έγγραφες προσκλήσεις του Πρυτάνεως 1357/23.8.2012, 26/4.9.2012 και 138/24.12.2012), για την άρνησή του επίσης να προσέλθει προς απολογία, όπως αναφέρεται στο τρίτο παραπεμπτήριο (βλ. ανωτέρω), για την προαναφερόμενη απουσία του στην Γ.Σ. 10/21.2.2012 και για ό,τι περιλαμβάνεται στο δεύτερο παραπεμπτήριο, όπως ανωτέρω αναφέρεται. Ενόψει των ανωτέρω, κατά την ομόφωνη γνώμη του Συμβουλίου, προκύπτει ότι ο εγκαλούμενος υπέπεσε στα αποδιδόμενα σε αυτόν πειθαρχικά παραπτώματα, ετέλεσε δε αυτά υπαιτίως, εκ δόλου. Ειδικότερα, κατά παράπτωμα ή κατηγορία παραπτωμάτων: α) Το λαβόν χώρα στις 19.3.2012, φραστικό επεισόδιο, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι κατ' αυτό δεν εκτοξεύθηκαν από τον εγκαλούμενο χυδαίες ύβρεις, αλλά μόνον όσα εκείνος ομολόγησε, και πάλι συνιστά το παράπτωμα της αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς, με σκοπό (δόλο εκ μέρους του εγκαλουμένου), αν όχι να απειλήσει κατά την έννοια του Π.Κ. (άρθρο 333) τους συναδέλφους του, να τους εκφοβίσει με την απειλή νομικής εμπλοκής τους, αν κατέθεταν κατά τρόπο μη ευνοϊκό για αυτόν. Επιπλέον, η τοιαύτη συμπεριφορά καταδεικνύει ασέβεια προς το πρόσωπο των συναδέλφων του, αλλά συνιστά και προσβολή προς το επιστημονικό τους κύρος.

β) Η επανειλημμένη άρνησή του κατά το β' εξάμηνο του 2012 να παρουσιασθεί ενώπιον του Πρυτάνεως για να απολογηθεί ή έστω να καταθέσει απολογητικό υπόμνημα, συνιστά παράβαση των προαναφερομένων στο άρθρο 23 π.δ/τος 160/2008 διατάξεων και δη αυτών, που αναφέρονται σε παραβίαση αποφάσεων και οργάνων του Πανεπιστημίου, δηλ. του Πρυτάνεως, και μάλιστα προσβολή αυτού τόσο θεσμική, όσο και προσωπική, απαξιώνοντας έτσι και το Πανεπιστήμιο. Η επανάληψη δε της απαξιωτικής συμπεριφοράς εκ μέρους του εγκαλουμένου καταδεικνύει σκοπούμενη συμπεριφορά, δηλ. δόλο.

γ) Για τους ίδιους, ως αμέσως ανωτέρω, λόγους, ο εγκαλούμενος υπέπεσε στα αναφερόμενα στην σκ. 6.4. της παρούσης πειθαρχικά παραπτώματα, αφού δεν προσήλθε να απολογηθεί ενώπιον του Πρυτάνεως, για αποδιδόμενη σε αυτόν απουσία του από τα διδακτικά του καθήκοντα, και μάλιστα σε τουλάχιστον πέντε (5) κλήσεις του Πρυτάνεως. Η εν λόγω δυστροπία και άρνηση προσελεύσεώς του, που και αυτή έγινε με δόλο, προσδίδει στα τελεσθέντα παραπτώματα ιδιαίτερη ένταση, αφού η συμπεριφορά του εγκαλουμένου ήταν παρελκυστική της διαδικασίας, κατά τρόπο που ευτελίζει αυτήν. Επίσης αυτός ουδέποτε προσεκόμισε αποδεικτικά στοιχεία του τραυματισμού τον οποίο επικαλέσθηκε.

δ) Ο εγκαλούμενος υπέπεσε στο μη παραγραφέν παράπτωμα της αδικαιολόγητης απουσίας του από την Γ.Σ. 10/21.2.2012 του Τμήματος της Σχολής (προηγούμενες απουσίες του, αδικαιολόγητες επίσης, από τις συνεδριάσεις των Γ.Σ. 17/20.1.2011, 27/12.4.2011, 39/28.6.2011, 8/24.1.2012, έχουν παραγραφεί).

ε) Αποδεικνύεται, επίσης, παρά το ότι ο εγκαλούμενος στο από 26.1.2018 υπόμνημά του όλως αορίστως το αρνείται, ότι αυτός απουσίαζε από τα καθήκοντά του, ως καθηγητής του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας, μακροχρονίως, και οπωσδήποτε κατά τα έτη 2012 - 2014.

στ) Τα σχόλιά του για τις υπηρεσίες του Πανεπιστημίου, όπως η Νομική Υπηρεσία, που είναι άλλωστε και εντελώς αναπόδεια, είναι προσβλητικά και καταφρονητικά. Η προπεριγραφόμενη συμπεριφορά του εγκαλουμένου τουλάχιστον ήδη από 10ετίας, λαμβανομένων υπ' όψιν και των ήδη επιβληθεισών πειθαρχικών ποινών (επιπλήξεως), τις οποίες ο εγκαλούμενος δεν προσέβαλε, αλλά, αντιθέτως, με την από 17.2.2009 δήλωσή του, συνομολόγησε την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του, καταδεικνύουν ότι αυτός αδιαφορεί συστηματικά για τα καθήκοντά του ως ακαδημαϊκός λειτουργός, φέρεται αλαζονικά και περιφρονεί τα θεσμικά όργανα του Πανεπιστημίου και κατ' επέκταση και το ίδιο το Πανεπιστήμιο, προσβάλλει κατ' επανάληψη και φέρεται υβριστικά στους συναδέλφους του, οι οποίοι, πέραν της προσβολής καθ' εαυτήν, επιφορτίζονται και τα δικά του διδακτικά καθήκοντα, και τέλος, αλλά και προεχόντως, προσβάλλει και τους ίδιους τους φοιτητές. Η διαρκώς εκδηλούμενη αυτή συμπεριφορά του εγκαλουμένου καταδεικνύει πρόσωπο που δεν έχει ούτε στοιχειώδη συναίσθηση των Πανεπιστημιακών του υποχρεώσεων, που δεν επιδεικνύει τον οφειλόμενο σεβασμό στους συναδέλφους του,

στις υπηρεσίες του Ιδρύματος και, κατ' επέκταση, σε όλα τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας, προς τα οποία δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του και που αποτελεί, με την χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπή συμπεριφορά του, διαρκές πρόβλημα για την εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος.

8. Κατόπιν των ανωτέρω, το Συμβούλιο κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στον εγκαλούμενο η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει, ότι κρίθηκε απορριπτέο.

Αποφαίνεται ότι ο εγκαλούμενος Αθανάσιος Παπαγεωργίου του Αντύπα υπέπεσε στα εις το σκεπτικό της παρούσης αναφερόμενα πειθαρχικά παραπτώματα.

Επιβάλλει σε αυτόν την ποινή της οριστικής παύσεως.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 26 Φεβρουαρίου 2018.

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ

ΙΩ. ΜΗΤΡΟΤΑΣΙΟΣ

Απαγγέλλθηκε δε σε δημόσια συνεδρίαση, στην αίθουσα συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, στις 14 Μαΐου 2018

Ο Πρόεδρος

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ

Αριθμ. 23/2018

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ, άρθρο 5 του π.δ. 160/2008, άρθρο 65 του ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5 περ. β' και γ' του ν. 4009/2011).

Αποτελούμενο από τους Αθανάσιο Ράντο, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας είχε κώλυμα), ως Πρόεδρο, Αρετή Παπαδιά, Αρεοπαγίτη (ο Ιωάννης Φιοράκης και ο Γεώργιος Αποστολάκης, Αρεοπαγίτες, τακτικό και α' αναπληρωματικό μέλος αντίστοιχα, είχαν κώλυμα), Δημήτριο Τσακανίκα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και Βενετσάνα Κυριαζοπούλου, Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, ως μέλη.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 26 Φεβρουαρίου 2018, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00 με παρόντα τον αναπληρωτή Γραμματέα του Ιωάννη Μητροτάσιο, Προϊστάμενο της Γραμματείας του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (η Γραμματέας του Συμβουλίου, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την παραπεμπτική σε δημόσια ακρόαση 6/2017 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, της πειθαρχικής αγωγής που έχει εγερθεί από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κατά του Βασιλείου Φιλίου, Αναπληρωτή Καθηγητή του ως άνω Πανεπιστημίου (ήδη μέλος ΔΕΠ Πανεπιστημίου Πατρών) ο οποίος παραστάθηκε με τον δικηγόρο Παναγιώτη Λαζαράτο (Α.Μ. 14350 ΔΣΑ) που τον διόρισε στο ακροατήριο.

Αφού άκουσε τον εισηγητή της υποθέσεως Δ. Τσακανίκα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος διάβασε την 6/2017 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, τον πληρεξούσιο δικηγόρο του εγκαλουμένου, ο οποίος αντέκρουσε το κατηγορητήριο (βλ ταυτάριθμο Πρακτικό συνεδριάσεως) και μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου ως και το εμπροθέσμως κατατεθέν υπόμνημα,

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Εναντίον του πειθαρχικώς διωκομένου, πρώην Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων Προϊόντων και Τροφίμων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και ήδη Καθηγητή πρώτης Βαθμίδας του ως άνω Τμήματος, που εντάχθηκε στη Σχολή Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Πατρών (βλ άρθρο 1 παρ. 4 του π.δ. 89/2013, ΦΕΚ Α' 130), ασκήθηκε η κρίσιμη πειθαρχική αγωγή διότι, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο ΕΜΠ37/29.3.2010 παραπεμπτήριο έγγραφο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, από την ημερομηνία διορισμού του (8.9.2005) στο Πανεπιστήμιο αυτό μέχρι την έγκριση της αίτησής του για ένταξη σε καθεστώς μερικής απασχόλησης (19.3.2009), απασχολείτο ως μόνιμος υπάλληλος στην Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος και ως ωρομίσθιος καθηγητής στο Τ.Ε.Ι. Πειραιά, υποβάλλοντας ψευδείς δηλώσεις στην υπηρεσία του, προκειμένου να αποκρύψει την παράλληλη απασχόλησή του. Για τους ως άνω λόγους και ενόψει του ότι ο εγκαλούμενος υπηρετούσε ως μέλος Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης, ζητείται η παραπομπή του λόγω κατοχής θέσεων ασυμβίβαστων προς την ιδιότητά του (άρθρο 2 του ν. 2530/1997) καθώς και για διαγωγή απάδουσα προς την αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού (άρθρο 326 ν. 5343/1932).

2. Η υπό κρίση πειθαρχική αγωγή σε βάρος του ανωτέρω πανεπιστημιακού λειτουργού νομίμως ασκήθηκε από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Τούτο διότι, αν και κατά το χρόνο άσκησής της (29.3.2010) το Τμήμα, στο οποίο είχε διοριστεί και υπηρετούσε ο πειθαρχικώς εγκαλούμενος (Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων Αγροτικών Προϊόντων και Τροφίμων), δεν ανήκε πλέον στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων αλλά είχε ήδη ενταχθεί στο ιδρυθέν με τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 3794/2009 Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδας, οι εκδοθείσες από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων πράξεις διοίκησης μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσής του ν. 3848/2010 (19.5.2010), οι οποίες αφορούν στο διδακτικό και εκπαιδευτικό προσωπικό Τμημάτων που εντάχθηκαν αρχικά στο συσταθέν Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδας και αργότερα, μετά την κατάργησή του, στο Πανεπιστήμιο Πατρών (βλ. π.δ. 89/2013), θεωρείται ότι έχουν εκδοθεί αρμοδίως (βλ. άρθρο 37 παρ. 4 του ν. 3848/2010, ΦΕΚ Α' 71).

3. Α. Στο ν. 2530/1997 (ΦΕΚ Α' 218) καθορίστηκαν οι υποχρεώσεις των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. να παρέχουν διδακτικό, ερευνητικό, επιστημονικό και διοικητικό έργο (άρθρο 1). Με το άρθρο 2 του νόμου αυτού εισάγεται διάκριση των μελών Δ.Ε.Π. σε κατηγορίες πλήρους και μερικής απασχόλησης και καθορίζονται τα κριτήρια υπαγωγής σε κάθε κατηγορία. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 παρ. 1 και 2 ορίζονται τα εξής: «Άρθρο 2 Μέλη Δ.Ε.Π.

πλήρους και μερικής απασχόλησης: 1. Τα μέλη Δ.Ε.Π. εντάσσονται σε μία από τις εξής δύο κατηγορίες: α. της πλήρους απασχόλησης, β. της μερικής απασχόλησης. Η ένταξη σε μία από τις δύο κατηγορίες γίνεται μετά από αίτηση του μέλους Δ.Ε.Π. κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του παρόντος. Στην περίπτωση που μέλος Δ.Ε.Π. δεν υποβάλλει εμπρόθεσμα αίτηση, τεκμαίρεται ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ασυμβίβαστου. 2. Τα μέλη Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης υποχρεούνται: α. να διαμένουν και να εγκαθίστανται στο νομό όπου εδρεύει το Τμήμα του Α.Ε.Ι. στο οποίο υπηρετούν. β. Να παραδίδουν προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα, καθώς και να διδάσκουν σε φροντιστήρια ή σεμινάρια, σε εργαστήρια ή κλινικές, ενταγμένα στο Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος, στο οποίο ανήκουν ή σε άλλο Τμήμα ή σε Προγράμματα Σπουδών του οικείου Α.Ε.Ι. κατ' ελάχιστο όριο έξι (6) ώρες εβδομαδιαίως μετά από σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων. γ. Να παρευρίσκονται στους πανεπιστημιακούς χώρους δεκατέσσερις (14) ώρες εβδομαδιαίως, κατ' ελάχιστο όριο, πέραν των έξι (6) ωρών διδασκαλίας και να παρέχουν κάθε μορφής διδακτικό, ερευνητικό - επιστημονικό και διοικητικό έργο. Δύνανται μόνον: δ) να αμείβονται από χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα ή από Ερευνητικά Ινστιτούτα ή Κέντρα υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας ή υπό την εποπτεία άλλων Υπουργείων ή από Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα υπό την εποπτεία ή τη συνεποπτεία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. ε. Να αμείβονται από κάθε είδους έργο. στ. να ασκούν εξωπανεπιστημιακή υπερωριακή απασχόληση, εφόσον δεν αμείβονται από τη θέση για την οποία παρέχουν την υπερωριακή τους απασχόληση. ζ. Να ασκούν ελεύθεριο επάγγελμα. η. Να αμείβονται από συγγραφικά δικαιώματα. θ. Να διδάσκουν στο Ε.Α.Π., σε δημόσιες σχολές, σε δημόσια Ι.Ε.Κ. και Κ.Ε.Κ. ή να παρέχουν διδακτικό ή διευθυντικό έργο στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και στο Π.Ε.Κ. ι. Να συμμετέχουν ως έμμισθα μέλη σε δύο κατ' ανώτατο όριο επιτροπές και Δ.Σ. του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, στις οποίες προβλέπεται υποχρεωτικώς εκ του νόμου η συμμετοχή τους, καθώς και σε Διοικούσες Επιτροπές Α.Ε.Ι. και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών του Επιστημονικού Συμβουλίου και των Επιτροπών της Βουλής, καθώς και ως μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, εξαιρουμένων των Προέδρων τους. ια. Να ασκούν χωρίς αμοιβή, συμπεριλαμβανομένης και της κατ' αποκοπήν αποζημίωσης, κάθε είδους έργο ή δραστηριότητα. ... Η εξωπανεπιστημιακή δραστηριότητα των μελών Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης κατά τα εδάφια ε', στ', και ζ', της παρούσας παραγράφου δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τις οκτώ (8) ώρες εβδομαδιαίως, κατανεμόμενες σε δύο (2) ημέρες κατά ανώτατο όριο».

Β. Περαιτέρω με το άρθρο 3 του ίδιου νόμου (2530/1997) ορίζεται η διαδικασία ένταξης των μελών Δ.Ε.Π. σε μία από τις δύο κατηγορίες, ενώ στο άρθρο 4 παρ. 1 του νόμου ορίζεται ότι: «η παράβαση των ανωτέρω υποχρεώσεων συνιστά πειθαρχικό αδίκημα. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα». Ειδικότερα, ως προς τη διαδικασία ένταξης των μελών

Δ.Ε.Π. στις κατηγορίες πλήρους και μερικής απασχόλησης, στο άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 2530/1997 ορίζεται, ότι «τον Απρίλιο κάθε έτους όλα τα μέλη Δ.Ε.Π. καταθέτουν υπεύθυνη δήλωση στην Υπηρεσία Διδακτικού Προσωπικού και στην υπηρεσία Διοικητικών Υποθέσεων του οικείου Α.Ε.Ι., στην οποία αναγράφεται η κατηγορία, όπου επιθυμούν να ενταχθούν από το επόμενο ακαδημαϊκό έτος, ο αριθμός του φορολογικού μητρώου και η τυχόν παράλληλη απασχόληση τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 2 του παρόντος».

Γ. Ακολουθώντας, με το άρθρο 26 του ν. 3549/2007 (ΦΕΚ Α'/20.3.2007), αντικαταστάθηκε η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του ν. 2530/1997 (ΦΕΚ 218 Α') ως εξής: «1. Τα μέλη Δ.Ε.Π. υποχρεούνται να παρέχουν ανελλιπώς τις υπηρεσίες τους στο Α.Ε.Ι. στο οποίο έχουν διορισθεί υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης. Κατ' εξαίρεση, μέλη Δ.Ε.Π. μπορούν να εντάσσονται στην κατηγορία μερικής απασχόλησης μετά από αίτησή τους κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του νόμου αυτού, εφόσον δεν εμπίπτουν στις προϋποθέσεις περί ασυμβίβαστου και αναστολής της ιδιότητας μέλους Δ.Ε.Π.». Επίσης, με το άρθρο 27 του ίδιου ως άνω νόμου αντικαταστάθηκε το άρθρο 3 του ν. 2530/1997 ως εξής: 1. Στο πλαίσιο του κατά νόμον τετραετούς ακαδημαϊκού - αναπτυξιακού προγράμματος, μέλη Δ.Ε.Π. που επιθυμούν να υπηρετήσουν κατά την επόμενη τετραετία ως μερικής απασχόλησης μπορούν να υποβάλουν στο οικείο Τμήμα σχετική αίτηση, αναγράφοντας τον αριθμό φορολογικού μητρώου και την παράλληλη απασχόληση που επιθυμούν να ασκήσουν. Με ευθύνη του Προέδρου του οικείου Τμήματος η αίτηση διαβιβάζεται στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος προς έγκριση. Εφόσον εγκριθεί, ο Πρόεδρος του Τμήματος εκδίδει πράξη ένταξης, την οποία υποβάλλει προς έλεγχο νομιμότητας στη Σύγκλητο. Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος και η Σύγκλητος του οικείου Α.Ε.Ι. εγκρίνουν την αίτηση, εφόσον διαπιστωθεί τεκμηριωμένα ιδίως ότι δεν παρακωλύεται η εύρυθμη λειτουργία και η κάλυψη των αναγκών του Τμήματος και του Ιδρύματος. Ο Πρύτανης διαβιβάζει την πράξη ένταξης στο καθεστώς μερικής απασχόλησης στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. 2. Κατ' εξαίρεση, η αίτηση της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να υποβληθεί και εκτός του τετραετούς ακαδημαϊκού - αναπτυξιακού προγράμματος σε περίπτωση που μέλος Δ.Ε.Π. αποδέχεται θέση για την οποία κατά νόμο επιβάλλεται το καθεστώς μερικής απασχόλησης. 3. Τον Ιούνιο κάθε έτους το μέλος Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης βεβαιώνει με υπεύθυνη δήλωση του, που καταγράφεται στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης του Τομέα, τις υποχρεώσεις του σε διδασκαλία και παρουσία στους πανεπιστημιακούς χώρους κατά τα επόμενα ακαδημαϊκά έτη, στα πλαίσια του κατά νόμον τετραετούς ακαδημαϊκού - αναπτυξιακού προγράμματος. Ο Διευθυντής του Τομέα εισηγείται σχετικά στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος, η οποία αποφασίζει επί των δηλώσεων των μελών Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης και διαβιβάζει την απόφαση της στη Σύγκλητο προς έγκριση. Στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης του Τομέα περιλαμβάνεται απολογισμός των δραστηριο-

τήτων των μελών Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης για το προηγούμενο εξάμηνο, ο οποίος επικυρώνεται από το αρμόδιο όργανο. 4. Οι αιτήσεις και υπεύθυνες δηλώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού μπορούν να ανακαλούνται από τα Μέλη Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης μέχρι δύο φορές κατά τη διάρκεια εφαρμογής του τετραετούς ακαδημαϊκού - αναπτυξιακού προγράμματος. 5. Για την κατοχή δεύτερης έμμισθης θέσης στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, από Μέλη Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης, απαιτείται σχετική άδεια της Συγκλήτου, μετά από γνώμη της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος στο οποίο ανήκουν.».

Δ. Τέλος, στο μεν άρθρο 326 του ν. 5343/1932 «περί οργανισμού του πανεπιστημίου Αθηνών» (ΦΕΚ Α' 85), που διατηρήθηκε σε ισχύ (βλ. άρθρο 81 παρ. 1 του ν. 4009/2011, ΦΕΚ Α' 195, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 44Α παρ. 8 του ν. 4115/2013) και κατά το άρθρο 9 του ν. 249/1976 (ΦΕΚ Α' 7) εφαρμόζεται σε όλα τα Α.Ε.Ι. της Χώρας, προβλέπεται, ότι «Εάν τακτικός ή έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου παραβαίνει τα εαυτού καθήκοντα, εάν επιδεικνύει ραθυμία ή κουφότητα ασύγνωστον περί την εκπλήρωσιν αυτών, εάν επιδεικνύει διαγωγή απαίδευσαν εις την αξιοπρέπειαν του Πανεπιστημιακού Λειτουργού..... τιμωρείται πειθαρχικώς δι' έγγραφου επιπλήξεως, δια προστίμου ουχί κατωτέρου του δεκάτου ουδ' ανωτέρω ολοκληρίου του μηνιαίου μισθού, δια προσωρινής απολύσεως από ενός μηνός μέχρι ενός έτους ή δι' οριστικής απολύσεως...» στο δε άρθρο 27 του π.δ. 160/2008 «Πρότυπος Γενικός Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας των Α.Ε.Ι. (ΦΕΚ Α' 220), το οποίο εξακολουθεί να ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 81 παρ. 58 του ν. 4009/2011, ορίζεται, ότι «τα πειθαρχικά παραπτώματα του Κανονισμού αυτού παραγράφονται μετά πενταετία από την τέλεσή τους, εκτός εάν αποτελούν και αξιόποινες πράξεις, οπότε δεν παραγράφονται πριν από τη συμπλήρωση της παραγραφής τους, που ισχύει για αυτές. Η παραγραφή αναστέλλεται εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων περί αναστολής της παραγραφής αξιοποίνων πράξεων. ...».

4. Στην υπό κρίση υπόθεση, από όλα τα στοιχεία του φακέλου της πειθαρχικής δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα:

Ο ανωτέρω πειθαρχικώς διωκόμενος, Βασίλειος Φίλιος, με την 12090/12.4.2004 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (ΦΕΚ τ. Ν.Π.Δ.Δ. 195/9.8.2005) διορίστηκε σε θέση Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων της Σχολής Διαχείρισης Φυσικών Πόρων και Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με γνωστικό αντικείμενο «Αγροτική Λογιστική». Μετά την ορκωμοσία του ανέλαβε καθήκοντα στις 8.9.2005. Στη συνέχεια με βάση την 56/12.9.2005 υπεύθυνη δήλωσή του, που υπέβαλε σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 2530/1997, εντάχθηκε, για το ακαδημαϊκό έτος 2005-2006, στην κατηγορία μέλους Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης με την 261/2005 πράξη του Προέδρου του αρμοδίου τμήματος. Ομοίως, με την 1111/26.4.2006 πράξη του ιδίου Προέδρου και κατόπιν της 1086/14.4.2006 υπεύθυνης δήλωσής του ο ανωτέρω πειθαρχικώς διωκόμενος εντάχθηκε

και πάλι στην ίδια κατηγορία της πλήρους απασχόλησης μέλους Δ.Ε.Π. για το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007, ενώ κατά το χειμερινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2007-2008 εργάστηκε, επίσης, ως μέλος Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης. Τέλος, κατόπιν της από 7.4.2008 υπεύθυνης δήλωσής του εντάχθηκε εκ νέου στην ίδια κατηγορία (μέλος Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης) για το ακαδημαϊκό έτος 2008-2009 με βάση την 1698/5.5.2008 πράξη του Προέδρου του αρμοδίου τμήματος. Στις καταστάσεις δήλωσης παράλληλης απασχόλησης μελών Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης ετών 2005, 2006, 2007, 2008, οι οποίες υπογράφονται από τον πειθαρχικώς διωκόμενο, ουδεμία παράλληλη απασχόληση αναφέρεται, πλην από το ότι, όπως διαλαμβάνεται στη δήλωση του έτους 2008, «τελεί σε διαδικασία αποχώρησης από την Εμπορική Τράπεζα». Ακολουθώντας, από τα πορίσματα των ένορκων διοικητικών εξετάσεων (Ε.Δ.Ε.), οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στις 29.6.2007 και συμπληρωματικά στις 28.8.2007 σε συνδυασμό και με τα 5745/2112/27.8.2008 και 3481/25.5.2009 έγγραφα της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος ΑΕ και του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) Πειραιά, προκύπτει ότι ο εγκαλούμενος α) από 16.10.1986 μέχρι τις 19.3.2009 (οπότε εντάχθηκε σε καθεστώς μερικής απασχόλησης) υπηρετούσε με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας στην Εμπορική Τράπεζα και ανήκε στο μόνιμο προσωπικό αυτής, εργαζόταν δε συνεχώς στη θέση αυτή χωρίς κάποια αλλαγή της σύμβασης εργασίας του, β) απασχολήθηκε στο Τ.Ε.Ι. Πειραιά με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου (σύμφωνα με το άρθρο 19 του ν. 1404/1983) ως επιστημονικός συνεργάτης για τα διδακτικά έτη από το 2005 έως και το 2009, εισπράττοντας τις αποδοχές του τόσο ως καθηγητής ΑΕΙ πλήρους απασχόλησης από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, όσο και από τους δύο άλλους φορείς. Ο εγκαλούμενος στις υπεύθυνες δηλώσεις σχετικά με την ύπαρξη ή μη παράλληλης απασχόλησης, τις οποίες υπέβαλε στην αρμόδια υπηρεσία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, απέκρυψε το γεγονός της απασχόλησής του στο Τ.Ε.Ι. Πειραιά και την Εμπορική Τράπεζα, δηλώνοντας ψευδώς ότι ενδέχεται στο μέλλον να απασχοληθεί στο Τ.Ε.Ι. Πειραιά (περιλαμβάνεται στην από 12.4.2005 υπεύθυνη δήλωση) και ότι τελεί σε διαδικασία αποχώρησης από την Εμπορική Τράπεζα (περιλαμβάνεται στην από 7.4.2008 υπεύθυνη δήλωση). Σημειώνεται, ότι η Εμπορική Τράπεζα ανήκει στον ιδιωτικό τομέα, αφού, μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 51 του ν. 1892/1990, εξήλθε από το δημόσιο τομέα (σχετ. το έγγραφο 3608/1454/26.5.2008 της ανωτέρω Τράπεζας). Εξάλλου, από το άρθρο 2 παρ. 2 εδ. θ του ν. 2530/1997 συνάγεται ότι είναι μεν επιτρεπτή η παράλληλη διδασκαλία από μέλη Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης σε άλλα Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι., καθόσον αποτελούν δημόσιες σχολές (βλ. Γνωμ. ΝΣΚ Ζ' Τμ. 264/2010, Σωτηρίου Μπένου «Προσωπικό των ΑΕΙ, σελ. 335), πλην, όμως, ενόψει της προβλεπόμενης στην ανωτέρω διάταξη υποχρέωσης των μελών αυτών για εγκατάσταση και διαμονή στο νομό όπου εδρεύει το οικείο Τμήμα στο οποίο υπηρετούν αλλά και της ελάχιστης κατά χρόνο εβδομαδιαίας παρουσίας και διδασκαλίας τους σε αυτό (Τμήμα), η παράλληλη διδασκαλία τους σε άλλο Α.Ε.Ι.

ή Τ.Ε.Ι. καθίσταται εφικτή μόνο στην περίπτωση κατά την οποία αυτό βρίσκεται στον ίδιο νομό με το Α.Ε.Ι. στο οποίο ασκούν τα κύρια καθήκοντά τους και η παράλληλη διδασκαλία τους σε άλλο Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. είναι χρονικά περιορισμένη, δηλαδή παρέχεται με καθεστώς μερικής απασχόλησης.

Με δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, η παράλληλη εργασία του εγκαλούμενου στην Εμπορική Τράπεζα με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου καθώς και η απασχόλησή του στο Τ.Ε.Ι. Πειραιά ως επιστημονικού συνεργάτη αποτελούν δραστηριότητες, που είναι ασυμβίβαστες με την ιδιότητα του μέλους Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. πλήρους απασχόλησης, συνιστούν δε πειθαρχικά παραπτώματα (άρθρο 2 παρ. 2 και άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 2530/1997). Εκτός αυτού η συμπεριφορά του εγκαλούμενου, που αφορά τις ψευδείς δηλώσεις, συνιστά διαγωγή απόδουσα στην αξιοπρέπεια του Πανεπιστημιακού Λειτουργού (άρθρο 326 του ν. 5343/1932) αλλά και ποινικό αδίκημα και συγκεκριμένα αυτό, που προβλέπεται και τιμωρείται από το άρθρο 22 παρ. 6 του ν. 1599/1986 (όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 13 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997, ΦΕΚ Α' 67), στο οποίο ορίζεται, ότι «Όποιος εν γνώσει του δηλώνει ψευδή γεγονότα ή αρνείται ή αποκρύπτει τα αληθινά με έγγραφη υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Εάν ο υπαίτιος των πράξεων αυτών σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, εάν το όφελος ή η βλάβη υπερβαίνουν το ποσό των είκοσι πέντε (25.000.000) εκατομμυρίων δραχμών».

Από το φάκελο επίσης προκύπτει ότι ο εγκαλούμενος, με την 21/2009 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου τούτου, κρίθηκε υπαίτιος τέλεσης πειθαρχικού παραπτώματος, που συνίστατο στο ότι, καθ' όν χρόνο ήταν ενταγμένος σε καθεστώς μέλους Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2005-2006 και 2006-2007, διατηρούσε παράλληλα και αμειβόμενη θέση στην Εμπορική Τράπεζα κατά παράβαση του άρθρου 2 παρ. 2 του ν. 2530/1997, επιβλήθηκε δε σ' αυτόν η πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσης των έξι (6) μηνών. Ως εκ τούτου, σύμφωνα και με τα κριθέντα στην παραπεμπτική απόφαση 6/2017 του Συμβουλίου τούτου, η κρινόμενη ΕΜΠ 37/29.3.2010 πειθαρχική δίωξη, δια της οποίας παραπέμπεται ο εγκαλούμενος για την ίδια πειθαρχική παράβαση κατά τα άρθρα 2 παρ. 2 και 4 παρ. 1 του ν. 2530/1997, δηλαδή της κατοχής δεύτερης θέσης στην Εμπορική Τράπεζα, καθ' ο μέρος αφορά τα ίδια ακαδημαϊκά έτη, είναι απαράδεκτη, ενώ τα πειθαρχικά παραπτώματα της κατοχής δεύτερης θέσης στην Εμπορική Τράπεζα κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2008-2009, καθώς και τρίτης θέσης στο Τ.Ε.Ι. Πειραιά, καθ' όλα τα ακαδημαϊκά έτη από το 2005 έως και το 2009, έχουν υποκύψει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 27 του π.δ/τος 160/2008.

Εξάλλου, το πειθαρχικό παράπτωμα της διαγωγής απόδουσας στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού κατά το άρθρο 326 του ν. 5343/1932, υπό τις ειδικότε-

ρες περιστάσεις, που αναλύθηκαν ανωτέρω, συνιστά και ποινικό αδίκημα, καθόσον, όπως προκύπτει από τις σχετικές βεβαιώσεις που εξέδωσε η διεύθυνση οικονομικής διαχείρισης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και οι οποίες υπάρχουν στη δικογραφία, οι συνολικές καθαρές αποδοχές, που καταβλήθηκαν στον εγκαλούμενο, ως μέλος ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης, κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008 και 2008 μέχρι 5.2.2009 (από 6.2.2009 και εφεξής, ο παραπάνω, σύμφωνα με σχετική από 8.2.2006 βεβαίωση του τμήματος μισθοδοσίας της διεύθυνσης οικονομικής διαχείρισης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, αμειβόταν ως μέλος ΔΕΠ μερικής απασχόλησης) ανέρχονται σε 118.669 ευρώ. Ως εκ τούτου, αν ο εγκαλούμενος μέχρι και τις 5.2.2009 απασχολείτο υπό καθεστώς μερικής απασχόλησης, ως όφειλε, οι καθαρές αποδοχές, που θα του καταβάλλονταν, θα ανέρχονταν στο ποσό των 20.747 ευρώ. Εκ των ανωτέρω συνάγεται, ότι ο παραπάνω ωφελήθηκε κατά το ποσό των 97.922 ευρώ βλάπτοντας τρίτον, δηλαδή την περιουσία του Πανεπιστημίου. Προκύπτει, λοιπόν, ότι ο εγκαλούμενος με τις έγγραφες υπεύθυνες δηλώσεις, τις οποίες συνέταξε και υπέβαλε στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, δήλωσε εν γνώσει του ψευδή γεγονότα έχοντας σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον. Το περιουσιακό όφελος, το οποίο απεκόμισε, εν προκειμένω, υπερβαίνει τα 25.000.000 δραχμές, το οποίο είναι ισόποσο των 73.367,57 ευρώ. Συνεπώς, οι πράξεις αυτές, που σύμφωνα και με όσα ανωτέρω διαλαμβάνονται συνιστούν το κακούργημα, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη κατά την παράγραφο 6 εδ. β του άρθρου 22 του ν. 1599/1986, όπως ισχύει, σε συνδυασμό και με το άρθρο 98 παρ. 2 του ΠΚ, δεν έχουν υποκύψει στην ποινική παραγραφή του άρθρου 111 παρ. 2 του ΠΚ, που είναι δεκαπενταετής. Κατόπιν αυτού, ούτε και το πειθαρχικό παράπτωμα της διαγωγής απόδουσας στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού, που με βάση τα προεκτεθέντα έχει διαπράξει ο εγκαλούμενος, έχει υποκύψει σε παραγραφή.

5. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και όσα προηγουμένως αναφέρθηκαν, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος της ασκήσεως από τον αρμόδιο Εισαγγελέα ποινικής δίωξης του πειθαρχικώς διωκόμενου για τις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις (βλ. την 302α./2018 πράξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ιωαννίνων), η αποδειχθείσα συμπεριφορά του εγκαλούμενου στοιχειοθετεί το κατά το άρθρο 326 του ν. 5343/1932 πειθαρχικό παράπτωμα της επίδειξης συμπεριφοράς απόδουσας στην αξιοπρέπεια καθηγητή Α.Ε.Ι., καθόσον διατάραξε, με τις ως άνω κατ' εξακολούθηση τελεσθείσες αξιόποινες πράξεις της υποβολής ψευδών υπεύθυνων δηλώσεων προς τα όργανα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, τη λειτουργία της ακαδημαϊκής κοινότητας και έπληξε, κατ' αντικειμενική κρίση, το κύρος και το γόητρο, του πανεπιστημιακού λειτουργού. Το δε πειθαρχικό αδίκημα, για το οποίο με την 21/2009 απόφαση του Συμβουλίου τούτου επιβλήθηκε στον εγκαλούμενο η ποινή της εξάμηνης προσωρινής παύσης, δεν ταυτίζεται με το πειθαρχικό αδίκημα της επίδειξης διαγωγής απόδουσας προς την αξιοπρέπεια

του πανεπιστημιακού λειτουργού, για το οποίο με βάση τα προεκτεθέντα διώκεται παραδεκτώς και βασίμως με την κρινόμενη πειθαρχική αγωγή, εφόσον το πρώτο αφορούσε το γεγονός της κατοχής και άλλης θέσης, ενώ το δεύτερο αφορά το ανακριβές περιεχόμενο υποβληθεισών υπεύθυνων δηλώσεων. Επομένως, αβασίμως ο εγκαλούμενος υποστήριξε κατά την απολογία του ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου ότι, κατ' εφαρμογή της ισχύουσας και στο πειθαρχικό δίκαιο των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. αρχής *ne bis in idem*, αφενός δεν πρέπει να διωχθεί και να τιμωρηθεί για το μέρος της πειθαρχικής κατηγορίας που αφορά στην υποβολή ψευδών υπεύθυνων δηλώσεων σχετικά με την ανυπαρξία παράλληλης με τα καθήκοντα του καθηγητή απασχόλησής του κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2005-2006 και 2006-2007, αφετέρου έχει παραγραφεί το διαπραχθέν από αυτόν πειθαρχικό αδίκημα της επίδειξης διαγωγής απάδουσας προς την αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού, διότι οι ψευδείς υπεύθυνες δηλώσεις που υπέβαλε στα αρμόδια όργανα του Πανεπιστημίου συνιστούν πλημμελήματα, καθόσον, μετά την αφαίρεση των χρηματικών ποσών που έλαβε αχρεωστήτως, ως καθηγητής πλήρους απασχόλησης, εξαιτίας των ψευδών αυτών δηλώσεων κατά τα ανωτέρω δύο ακαδημαϊκά έτη, το συνολικό όφελος που αποκόμισε και αντιστοίχως η βλάβη που προκάλεσε στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων δεν υπερβαίνει το ποσό των 25.000.000 δραχμών. Τούτο διότι, όπως ήδη εκτέθηκε, τα δύο παραπτώματα είναι διαφορετικά, δεν μπορεί δε, ως εκ τούτου, να μη συνυπολογισθεί, για την πειθαρχική αξιολόγηση και την κρίση περί παραγραφής ή μη του δεύτερου (ψευδείς δηλώσεις), το τμήμα του ποσού που παρανόμως εισέπραξε ο εγκαλούμενος διαπράττοντας το πρώτο (κατοχή άλλων θέσεων). Κατόπιν αυτών, το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη και συνεκτιμώντας τη βαρύτητα και τις συνθήκες τέλεσης του ανωτέρω πειθαρχικού παραπτώματος, καθώς και το ύψος της επιβληθείσας στον εγκαλούμενο, με την 21/2009 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, πειθαρχικής ποινής, κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι πρέπει να επιβληθεί σε αυτόν, ως προσήκουσα και ανάλογη ποινή, η οριστική παύση. Μειοψήφησε ο Πρόεδρος του Συμβουλίου

Αθανάσιος Ράντος, ο οποίος, μετά από συνεκτίμηση της φύσης και των συνθηκών υπό τις οποίες διαπράχθηκε το αδίκημα και του γεγονότος ότι, παρά τις προαναφερόμενες παράλληλες απασχολήσεις του εγκαλούμενου κατά τα κρίσιμα ακαδημαϊκά έτη, αυτός φαίνεται ότι υπήρξε συνεπής στην εκπλήρωση των εν γένει ακαδημαϊκών του υποχρεώσεων, έχει την γνώμη ότι πρέπει να επιβληθεί στον εγκαλούμενο η ποινή της προσωρινής παύσης από τα καθήκοντά του συνολικής διάρκειας 6 μηνών.

Για τους λόγους αυτούς

Κηρύσσει απαράδεκτη την πειθαρχική δίωξη, που ασκήθηκε με το ΕΜΠ37/29.3.2010 παραπεμπτήριο έγγραφο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων εις βάρος του Βασιλείου Φίλιου, πρώην Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων Προϊόντων και Τροφίμων του ανωτέρω Πανεπιστημίου και ήδη Καθηγητή πρώτης βαθμίδας του ως άνω Τμήματος του Πανεπιστημίου Πατρών, για το πειθαρχικό παράπτωμα της κατά παράβαση του άρθρου 2 παρ. 2 του ν. 2530/1997 παράλληλης διατήρησης, καθ' όλα τα ακαδημαϊκά έτη από το 2005 έως και το 2009, αμειβόμενης θέσης στην Εμπορική Τράπεζα και στο ΤΕΙ Πειραιά ασυμβίβαστης με την ιδιότητα του καθηγητή πλήρους απασχόλησης.

Επιβάλλει στον ανωτέρω καθηγητή την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης για το αποδιδόμενο, με το ως άνω παραπεμπτήριο έγγραφο, πειθαρχικό παράπτωμα της επίδειξης διαγωγής απάδουσας προς την αξιοπρέπεια του Πανεπιστημιακού Λειτουργού (άρθρο 326 ν. 5343/1932), κατά το σκεπτικό.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 19 Μαρτίου 2018.

Ο Πρόεδρος

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ

Ο Γραμματέας

ΙΩ. ΜΗΤΡΟΤΑΣΙΟΣ

απαγγέλθηκε δε σε δημόσια συνεδρίαση, στην αίθουσα συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 14 Μαΐου 2018.

Ο Πρόεδρος

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ